

Vršovice 21.8.2011

Pozdrav: Sestry a bratři, shromáždili jsme se ve jménu Pána Ježíše Krista, abychom vzdávali Bohu chválu a dík, abychom mu vyznávali své viny, abychom prosili za sebe i za druhé, abychom hledali nové poznání Boží lásky a očekávali na Jeho slovo, které z milosti proměňuje lidské životy. Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Bože, pro své jméno mě zachraň, ujmi se mé pře svou mocnou silou. Ž 54,3

Píseň: 184 Ostříhej mne z vysokosti

Modlitba: Pane Bože, náš Otče, přicházíme na Tvé pozvání a mohli bychom se radovat a vyprávět ostatním lidem, že i oni jsou zváni, že i pro ně máš připravenou otevřenou náruč. Mohli bychom nabízet těm, kteří mají své trápení, slovo Tvé naděje a pomocnou ruku. A místo toho i sem dnes přinášíme svůj smutek z člověka. Smutek i ze sebe a z Tvého lidu, protože neumíme zabránit nesnášenlivost a sobectví a často k němu ještě přidáváme svůj díl.

Pane, chceme Tě dnes poprosit, abys nám dával svého Ducha svatého, v jehož síle bys nás vyvedl z labyrintu hříchu do kterého jsme se dostali. Prosíme, uč nás i dnes slovům chval, aby i z našeho společenství zněly do světa díky za dar života, který od Tebe každý člověk dostává.

Amen.

Čtení: Ez 36,24-31

Píseň: 367 Studně nepřevážená

Text: J 3,1-12

Haleluja. Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci, zvítězil svou pravicí, svou svatou paží! Haleluja. Ž 98,1

„Já bych vám takhle moh vypočítávat hodiny, jaké chyby lidi dělají v životě a proč nejsou šťastní. Máte třeba lidi, co jsou moc komplikovaní. Je v nich málo prostoty, skromnosti a pokory. On každý chce být náramně originální. Hrozně originální. Takové chodící ilustrované vydání úplného díla Sigmunda Freuda. On takový člověk rozumí všemu. Einsteinovi a Bartókovi a hieroglyfům, dokonce i Molotovovi. To je hrůza! Lidi se vám dnes stydějí přiznat, že něco nevědí. Pak jsou lidi, co myslí moc a moc na sebe. On se každý pitvá a piplá s tou svou dušičkou a píská na druhé.

Jak takoví lidé můžou být šťastní? On nemusí každý být zrovna milosrdný samaritán. Dobře. Ale když nemůžeš druhému pomoci, aspoň ukaž trochu zájmu. Lidé se zajímají o sto různých věcí, ale jsou jak encyklopedie zavřená do wertheimky a neřeknou nikomu nic z toho, co se naučili, četli, viděli, prožili. To je taky moc špatně."

A jsme u toho znovu. Proč člověk není šťastný, jak dnes žít, kde najít klíč k životu? To, co jsme slyšeli, řekl kdysi dávno Jan Masaryk Viktoru Fischlovi. Líbí se mi to, není to velkohubé, je to o životě. Je to krásné, protože je to hluboce lidské. A mohli bychom to pěkně aplikovat na sebe nebo na Nikodéma. Velice vzdělaného Nikodéma, člena židovské rady. Byl to farizeus, kvalitní člověk, kterému rozhodně nebylo jedno, jak vypadá život jeho vlastní i život okolo něj. Na nás, kteří jsme nešťastní ze stoupající nesnášenlivosti kolem nás, z útoků na všechno a všechny, kteří jsou odlišní. A to nemluvím pouze o homosexuálech.

Takoví tu stojíme v noci, ve tmě, a ptáme se Ježíše z Nazareta. Tedy - neptáme se - vždyť Nikodém i my víme, kdo je Ježíš. A tak spíš svým tvrzením chceme vyvolat odpověď. „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“ Nebo je to vyznání? Co vlastně chceme? Mnoho otázek, mnoho nejistoty. Člověk přicházející v noci za Ježíšem. Nerozhodný člověk, který mnohé vidí, mnohé zná a mnohé chápe, ale neví si s tím rady. Člověk žijící napůl. Co mu chybí? Po čem touží?

Proč člověk není šťastný, jak dnes žít, kde najít klíč k životu? Slyšeli jsme kouzelně prostou odpověď Jana Masaryka, kouzelnou odpověď humanisty. Taková minimální instrukce k životu, aby nebyl k ničemu. Ale odpovídá nám na naše úzkosti z dnešní doby? Odpovídá nám na otázky, jak se vůbec může udržet pohromadě lidská společnost, jak se vůbec může shodnout člověk s člověkem? Jak lidi spojovat a ne rozdělovat různými ideologiemi, které si činí nárok na absolutní pravdu? Odpovídá nám na otázku, kde na to všechno vzít sílu?

Poslechněme si odpověď Ježíše z Nazareta. Ježíšova slova, která Ježíš nabízí jako odpověď na otázku, která nebyla ani vyslovena. „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“ Ježíš věděl lépe než Nikodém, proč za ním, za Ježíšem přišel. Co chce, po čem touží. Jakoby Nikodéma k Ježíšovi ve skutečnosti hnala touha zjistit, co má v životě skutečně smysl, jak to má udělat, aby i pro něj platila blahoslavenství, ona zaslíbení plného života, se kterými vystoupil Ježíš

hned na počátku svého působení v kázání na hoře. „Blahoslavení chudí duchem, blahoslavení tiší, blahoslavení plačící, blahoslavení žíznící po spravedlnosti...“ Tak tedy: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“ „Ano, Pane, ale co mám dělat, aby to platilo i pro mě? Vždyť - člověk se nemůže znovu narodit, člověk má svá omezení a s těmi nejde nic dělat. Vždyť se stačí rozhlédnout a vidíme, jak různě jsou rozdány karty života, jak různě jsme zasazeni a v jak různém prostředí rosteme. Jsou to věci, které nejdou měnit, jsou to situace, ve kterých prostě jsme a nic s tím nenaděláme. Je člověk, který má jiné vstupní danosti do života, ztracen? Pane, jak se může člověk narodit, když už je starý?“

Otázka vědoucí skepse, otázka, ve které je cítit ona rozdvojenost, nejednoznačnost chvíle pod rouškou tmy, otázka, ve které je vedle smutku také alibismus. Nedá se nic dělat, prostě se to stalo. Prostě jsme odlišní a tím pádem se navzájem nesnášíme, prostě je různě rozdělené světové bohatství a ti druzí tak mají smůlu, prostě jsou lidé sobečtí, prostě máme špatné politiky, prostě nikdo nechce slyšet evangelium, prostě se mi nedaří, jak bych si představoval, tak jak mohu žít život podle Božích představ?

Otázky, které jsou k ničemu, jestli nepřijmeme Ježíšovu odpověď: „amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího“. Odpověď, která vede posluchače do textu knihy proroka Ezechiele. Jako mohutné bubnování tu zní Ezechielova slova: „Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich. Zachráním vás ze všech vašich nečistot, přivolám obilí a rozhojním je a nedopustím na vás hlad.“

To Hospodin to učiní, to Hospodin je při díle, to Hospodin proměňuje to, co se zdá být nezměnitelné, strnulé, mrtvé, bez výhledu. Děje se dílo stvoření - a je pouze potřeba, abyste otevřeli oči pro skutečnost Božího díla. Pro dílo živého Boha. Abyste se probrali a přestali se litovat a konejšit tvrzením, že tak jde prostě život a nic to nezmění. „Situace, ve které jsi, můj lide, padá na tvou hlavu. Výčet tvého jednání, které způsobilo tvou současnou situace, by vydal na tlustou knihu!“ Ano, je

pravda, že mnohé věci na nás přicházejí a my nevíme proč. A trápí nás to. Zdá se nám to nespravedlivé. Chtěli bychom, aby to někdo druhý změnil. Ale Ezechiel nás jasně a tvrdě upozorňuje, abychom poctivě reflektovali svůj život. Žádné odkazy na rozdané karty, žádné odkazy na to, že se člověk stejně nezmění a lidé se prostě nemají šanci dohodnout, být otevření jeden pro druhého, být schopní naplnit alespoň to Masarykovo minimum. Nic takového - je třeba změnit svůj život! Je třeba vsadit svůj život na Boží kartu a začít podle toho žít - a najednou se začnou ukazovat možnosti života. A Ježíš na Ezechiele důrazně navazuje: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího.“

„Ale jak mám všechno změnit?“ „Musíš se nově narodit.“ „Jak mám žít plný život?“ „Musíš se nově narodit.“ Tyto odpovědi jakoby prohlubovaly bezmoc a zoufalství. Nedivím se Nikodémovi. Zdá se mi spolu s ním, že slyším dokola stále totéž. Stále slyším něco, čemu nerozumím, s čím se nemohu ztotožnit. Mistrovsky tu evangelista Jan podává tento příběh. Nikodém slyší správně, skutečně tu čteme „musíš se nově narodit“. A přece náš text říká i něco jiného - doslova - „musíš se narodit se shora, musíš být zrozen z nebe, Pán Bůh ti musí dát život“. Jiná cesta není. Musíš přijmout Boží nabídku života.

V Ježíšových slovech znovu slyšíme jasnou paralelu se slovy, která Božímu lidu vyřizoval prorok Ezechiel. Na jedné straně jasné rozpoznání lidského selhání, které způsobilo situaci, ve které se Boží lid ocitl a na druhé otevřený výhled naděje, naděje Boží milosti, kterou nepřemůže sebehorší realita lidského života. Naděje očištění a nového začátku v moci Ducha Božího. Ten život, do kterého se smíme narodit, je životem, který přinesl Boží království. Životem pokory a zájmu o druhého člověka, služby a odpuštění, práce na Boží vinici i vděčného odpočinutí.

To je naděje, kterou ve víře přijímáme do společnosti, ve které zní výkřiky nenávisti, ve které se představitelé různých církví distancují od toho, že by měli být jen trochu společného s bohoslužbou lidí, kteří jsou odlišní od většiny. Jasně jsme na začátku slyšeli ve slovech laskavého člověka, že tyto hodnoty jsou něčím, o čem lidé ví a po čem touží. „Pak jsou lidi, co myslí moc a moc na sebe. On se každý pitvá a piplá s tou svou dušičkou a píská na druhé. Jak takoví lidi můžou být šťastní? On nemusí každý být zrovna milosrdný samaritán. Dobře. Ale když nemůžeš druhému pomoci, aspoň ukaž trochu zájmu.“ I Nikodém to bezesporu znal.

Ale jako zástupce všech, kteří touží po plném životě, se ptá: „Jak se to může stát?“ Ježíš zřetelně odpovídá i za nás: „Amen, amen, pravím tobě, že mluvíme o tom, co známe, a svědčíme o tom, co jsme viděli.“ Jsme to také my, kdo za předání základní lidské naděje nese odpovědnost. Nepřinášíme nic nového. Ale přinášíme naději, že v Ježíši z Nazareta je takový život možný a má budoucnost. Že cesta tohoto života vede domů – tam, kam toužíme patřit. Cesta do domova, který nám připravil náš laskavý Otec.

Amen.

Píseň: S286 Rok za rokem

Vyznání vin: Ztišme se společně před naším Pánem a vyznejme všechno, co nás trápí, všechno, co mu chceme v tichosti nebo nahlas odevzdat tváří v tvář jeho milosti a lásce, ve které nás zve ke svému stolu jako své děti. Pane, vyznáváme se Ti z nedostatku odvahy ke skutečnému životu. Vyznáváme se Ti, že hledáme všelijaké náhražky, které se nám zdají bezpečnější. Vyznáváme, že v tom nejsme lepší než ostatní lidé. Že spolu s nimi neseme vinu na bídě tohoto světa. Kdo tak spolu se mnou vyznává, společně vyznej: Vyznávám.

A přece zároveň vyznáváme, jak moc potřebujeme domov, který nám nabízíš. Jak moc se těšíme ke stolu, který jsi pro nás připravil. Přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechnen hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Slovo milosti: Boží milost i v našich životech otevírá výhled naděje a my se o tom smíme ujistit ve slovech, která i nám nabízí autor epištoly Židům: 'Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán; dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli; na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenu.' Žd 10,16n

Pozdravení pokoje: O tuto naději Boží milosti se smíme navzájem podělit a podat si navzájem ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: 669 Příklad, Spasiteli

Modlitba: Otče, děkujeme ti,

neboť ty jsi náš Bůh.

Nebe a země a všechno, co žije,

ti vděčí za svůj původ.

Tvé světlo osvětlilo svět

a dalo povstat životu;

člověka jsi stvořil podle svého obrazu,

řídil jsi jeho cestu

a vedl jsi ho svým přikázáním.

Slyšel tvé slovo z úst tvých poslů,

nám všem jsi řekl své věčné Slovo:

v Ježíši Kristu, tvém Synu.

V něm máme život.

Jeho Duch lásky je tím Duchem, který nás učí

chválit tebe, našeho Otce,

tobě děkovat,

tebe oslavovat

a tebe vyznávat:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech!

Slova ustanovení: Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl: Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli pítí budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde.“

(1K 11,23-26)

Apoštolské vyznání: Chceme se touto svátostí posilnit ve víře. Nejen sami pro sebe, ale v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání

víry:

sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň

308

461

Pozvání: Ježíš Kristus každého z nás zve: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout.“ I my se tedy nyní smíme odvážit přistoupit ke stolu, který je pro nás připraven.

Přijímání: Společenství těla Kristova.

Společenství krve Kristovy.

Propouštění:

Ježíš nás ujišťuje: „Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši Otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.“ J 6,47-51

Ježíš řekl: "Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den." J 6,53n

Ježíš mu odpověděl: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.

J 14,23

Píseň: 509 Předivný Pán Bůh v skutcích svých

Přímluvná modlitba: Pane Bože, posilnění ujištěním o Tvé přítomnosti v našich životech se před Tebou skláníme v prosbách a přímluvách za ty, o které máme starost.

Prosíme za všechny, kdo se bojí nejisté budoucnosti. Prosíme za seniory, kterým ubývá sil a jen s obtížemi se mohou adaptovat na zvýšený finanční tlak. Prosíme především za ty, kteří jsou sami. Za ty Tě, Pane, prosíme. Prosíme za mladé lidi, prosíme, abys před nimi otevíral svoji budoucnost, aby nepodlehli lákadlu černobílých řešení, nenávisti vůči těm, kteří jsou jiní a také představě, že to nejdůležitější na světě je vlastní prospěch a peníze.

Prosíme za příslušníky nejrozličnějších menšin, kteří jsou vytěsňováni a odnášejí nervozitu a aroganci společnosti. Za ně Tě, Pane, prosíme.

Prosíme za střední generaci, která má mnoho odpovědnosti a často pod ní podklesává. Prosíme o posilu, aby neztratila orientaci v hodnotách života, který Ty nabízíš. Aby neztrácela vztahy v rodinách. Za ty Tě, Pane, prosíme.

Prosíme za církve. Prosíme, abychom v síle evangelia uměli stavět mosty mezi lidmi, mezi různými náboženstvími. Pomoz nám, aby nás strach a nevíra nevydali všanc nenávisti. Za to Tě, Pane, prosíme.

Prosíme za všechny, kdo po celém světě trpí následky válečných konfliktů a hladomoru. Za ně, Tě, Pane, prosíme.

Prosíme, vyslyš v tuto chvíli naše tiché či hlasité prosby či díky.

Pane, spolu s celou Tvou církví k Tobě voláme jako ke svému Otci:

„Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.“

Ohlášky:

Poslání: Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá.

Ef 5,1n

Požehnání: Hospodin Ti požehnej a opatruj tě. Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv. Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem. Amen.

Nu 6,24-26

Píseň: 487 Amen, Otče, rač to dáti